

[Gade]

nok inden for landbrugsområdet, som vi har set eksempler på det, f.eks. med iblanding af tytan i svinefoder. Skal vi have det på alle de andre områder, løber vi ind i store vanskeligheder. Der ligger et direktivforslag om levnedsmiddellovgivning på bordet, som vil kunne betyde, at spørgsmålet om, hvilke stoffer man må tilsætte levnedsmidler, kan afgøres i forvaltningskomiteer af embedsmænd, hvorefter der udsendes cirkulærer i Danmark, uden at Folketinget og regeringen kan gribe ind – hvis man vælger den konstruktive, vi har på landbrugsområdet.

Derfor skal Folketinget naturligvis sige entydigt nej til det, og vi står bag det kompromis, der var i markedsudvalgets undervalg på dette punkt, selv om vi i virkeligheden helt ville modsætte os det at have forvaltningskomitéprocedure. Men det afgørende er, at alle sager kan tages op igen, og i den forbindelse vil jeg gerne spørge dem, der har fremsat dagsordensforslaget, om det er det, der ligger i det, de har skrevet.

Derefter vil jeg vende mig til EFs økonomi, og at den er miserabel, har jo været klart længe. Kommissionen siger det nu meget højt, og udenrigsministeren er også begyndt at pippe det, selv om vi for ikke så lang tid siden – 1 år eller 2 – fik at vide, at vi ikke skulle tage alt det, som EF-kommissær Henning Christophersen sagde om fortidens byrder, så alvorligt. Det skal vi nu, og det skulle vi altså også for et år siden, kan jeg forstå.

Vi ser klart, at en hurtig nedbringelse af overskudslagrene, som vi er enige i, og som vi støtter, giver finansielle problemer. Vi mener, at de først og fremmest skal løses over besparelser og budgetdisciplin, og vi afviser det miskmask, som Kommissionen har spillet ud med, bl.a. med direkte indtægter til EF og tanken om bruttonationalproduktet.

Derimod vil vi meget gerne gå ind i en kraftigere prioritering af, hvad EF bruger sine penge til. Vi kan ikke se nogen fornuft i, at Regionalfonden giver midler til Danmark og andre rige lande. Nej, lad os sige det tydeligt: de fonde, der er ment at skulle være solidariske, bliver fuldt ud solidariske og ikke bare sådan, at pengene bliver strøet ud med mild hånd; bare de har været nede omkring Bruxelles og så bliver delt ud i Hirtshals, er der en hel masse, der er glade. Det er ikke en løsning, det er ikke en god politik, og det har i virkeligheden ingen mening. Der

skal være klarere prioriteringer, som man kan se er fornuftige.

Inden jeg fremsætter mit forslag til dagsorden, vil jeg sige, at der i EF-debatten i de sidste to år med lidt vekslende styrke har tegnet sig en større enighed mellem S, SF og de Radikale i en række EF-spørgsmål. Selv om den beretning, som markedsudvalget sendte her til Folketinget, var enstemmig – og det var jeg helt tilfreds med – røber jeg vel ikke for meget ved at sige, at det netop var de tre partier, der bar den linje igennem, som fremgår af denne beretning.

Det betyder dog ikke, at vi er enige i alt. I SF kritiserede vi skarpt, at der i markedsudvalget kunne blive flertal for at ændre Rådets forretningsorden. Men situationen er alligevel den, at skal der blive lidt fornyelse i en Europadebat, som tager udgangspunkt i et bredere begreb om Europa end EF, er det de partier og VS, der kan komme på tale. Jeg synes ikke, at den dagsorden, vi står med her, bringer os særlig langt videre i den retning; det er jo ikke klarhed, der præger den, men det skal jeg komme tilbage til. Jeg skal herefter læse et forslag til dagsorden op, som jeg vil fremsætte på vegne af SF og VS. Det lyder sådan:

Forslag om motiveret dagsorden.

»Idet Folketinget lægger vægt på en aktiv dansk indsats, når EF-pakken træder i kraft, samt fastslår, at varetøret er forudsætningen for det danske EF-medlemskab, pålægger Folketinget regeringen

- at fremføre den danske fortolkning af artikel 100 A og sikre de bedst mulige danske regler om arbejdsmiljø, miljø og sundhed,
- at sikre, at der i så begrænset omfang som overhovedet muligt anvendes flertalsafstemninger,
- at sikre, at der ved flertalsafstemninger gøres brug af varetøret i fornødent omfang,
- at tage initiativer over for de øvrige nordiske lande med henblik på at fremme fællesnordiske regler, inden EF laver beslutninger, samt holde løbende kontakt under arbejdet med direktivforslag i EF,
- at sikre, at Danmark fortsat kan føre en selvstændig fordelingspolitik og dermed afvise harmonisering af moms og afgiftsatser,